

kolejowych, oraz do pozostałych po nich członków rodzin, którzy zatrudnieni byli na służbie na podstawie umowy o pracę.

R o z d z i a ł V.

Postanowienia końcowe.

§ 51. Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem praw pracowników (emerytów, wdów i sierot), przejętych do służby polskiej na obszarze Wolnego Miasta Gdańska na zasadzie postanowień wykonawczych z dnia 22 października 1921 r. do decyzji Wysokiego Komisarza Ligi Narodów z dnia 15 sierpnia i 5 września 1921 r. W stosunku do innych obywateli Wolnego Miasta Gdańska, objętych niniejszym rozporządzeniem opłaty i wypłaty, obliczone na zasadzie tego rozporządzenia, uskutecznią się w walucie gdańskiej w relacji: 1 gulden równa się 1 złotemu.

§ 52. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji, a co do § 17 ust. 1 p. 1, § 26 ust. 1 i § 35 ust. 1 — Ministrowi Skarbu.

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnym nieetatowych pracowników „Polskich Kolei Państwowych” i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 551), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. o zaopatrzeniu emerytalnym etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 448), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. o dodatkach do zaopatrzeń emerytalnych przerachowanych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. o zaopatrzeniu emerytalnym etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 522). Względem osób objętych niniejszym rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą w przypadkach unormowanych tem rozporządzeniem wszelkie inne przepisy normujące sprawę odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki.

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

578.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 7 czerwca 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 30 listopada 1928 r. o dietach i kosztach przejazdu ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych.

Na podstawie art. 16, ust. 4 art. 31 i art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia z dnia 30 listopada 1928 r. o dietach i kosztach przejazdu ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 869) kwotę: „12 złotych” zastępuje się kwotą: „8 złotych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

579.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 czerwca 1932 r.

w sprawie specjalnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów Zarządu Ceł w czasie poza godzinami urzędowymi lub poza obrębem miejsca urzędowego oraz za strzeżenie i konwojowanie towarów.

Na podstawie ustępu 3 art. 15 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 11 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 526) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Do czynności, wykonywanych przez funkcjonariuszów celnych, za które strony zainteresowane są obowiązane uiszczać opłaty specjalne, należą:

- I. czynności związane z nadzorem:
 - a) nad wolnymi składami, służącymi do przechowania zagranicznych nieoclonionych towarów,
 - b) nad towarami, sprowadzanymi z zagranicy w obrocie uszlachetniającym czynnym i biernym,
 - c) nad towarami, sprowadzanymi z zagranicy z zastosowaniem ulg celnych,

II. czynności, dokonywane poza godzinami urzędowymi lub poza obrębem miejsca urzędowego a dotyczące strzeżenia, konwojowania lub odprawy celnej wogóle. Obręb miejsca urzędowego obejmuje obszar przeznaczony do sprawowania zwykłych czynności urzędu celnego; odległość od tego obrębu jest bez znaczenia.

2) Przedsiębiorstwa, znajdujące się pod stałym nadzorem urzędnika kontroli skarbowej specjalnie do tego przez władze skarbowe przydzielonego, podlegają zwolnieniu od specjalnych opłat w wypadkach, gdy zarząd celny powierzy kontroli skarbowej czynności, przewidziane w p. 1.

3) Przedsiębiorstwa przemysłowe, obowiązane do zwrotu kosztów utrzymania ekspozytur celnych, są również zwolnione od opłaty specjalnej za czynności wymienione w p. 1, jeżeli te czynności są wykonywane przez ekspozyturę celną w siedzibie przedsiębiorstw w godzinach urzędowych.

§ 2. Specjalne opłaty za czynności, wymienione w § 1, pobiera się według zasad niżej przytoczonych:

a) w obrocie składowym

1) Wolne składy celne uiszczają opłatę specjalną w wysokości 1000 złotych kwartalnie.

2) Wolne składy specjalne, przeznaczone do przechowywania tylko pewnego gatunku towaru, np. spirytualji, filmów, maszyn i t. p. z reguły uiszczają taką samą opłatę, co i wolne składy wogóle (p. 1).

W wypadkach jednak gdy obroty wolnych składów celnych specjalnych są ograniczone, składy te mogą być zwalniane od obowiązku uiszczania opłaty, wymienionej w p. 1, i w takim razie wpłacają za każdy przyjazd funkcjonariuszów celnych, sprawujących nadzór, takie kwoty, jakie są ustalone w § 2 dział d) pkt. 1 i 2.

3) W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie opłata dla wolnych składów celnych, przewidziana w p. 1, może być obniżona; może być również zastosowana opłata ulgowa, przewidziana w p. 2 ustęp drugi dla wolnych składów celnych specjalnych.

4) Opłaty, wymienione w p. 1, muszą być uiszczane ćwierćrocznie zgóry, ulgowe zaś opłaty, wymienione w ustępie drugim p. 2, — miesięcznie zdołu (po dokonaniu obrachunku).

5) Jeżeli właściciel wolnego składu celnego posiada na tej samej posesji jeszcze wolny skład celny specjalny (p. 2) a nadzór nad tym specjalnym składem może być wykonywany przez personel, sprawujący nadzór nad składem ogólnym, osobnej opłaty za nadzór nad składem specjalnym nie uiszczają.

b) w obrocie uszlachetniającym

1) Przedsiębiorstwa, uprawiające czynny obrót uszlachetniający, uiszczają za czynności związane z nadzorem celnym taką opłatę, jaka jest przewidziana w p. 1 działu a) dla wolnych składów celnych, i to ćwierćrocznie zgóry.

2) Czynny obrót uszlachetniający, posiadający charakter przemysłu ludowego, może być zwalniany od opłaty specjalnej za nadzór celny.

3) Przy towarach wolnych od cła przywozowego zamiast opłaty, przewidzianej w p. 1, może być pobrana opłata po 0,05 zł od 100 kg wagi surowej towaru sprowadzanego z zagranicy, nie mniej jednak jak 50 zł od każdej przesyłki, objętej listem przewozowym.

4) Przedsiębiorstwa, uprawiające bierny obrót uszlachetniający, uiszczają specjalną opłatę za czynności związane z nadzorem celnym według skali procentowej poniższej tablicy:

T a b l i c a :

Przy sumie cła 500.000 zł i wyżej ¼% cła normalnego nie mniej niż 2.500 zł;
 poniżej 500.000 zł do 200.000 zł wł. ¼% cła normalnego nie mniej niż 2.000 zł;
 poniżej 200.000 zł do 100.000 zł wł. 1% cła normalnego nie mniej niż 1.500 zł;
 poniżej 100.000 zł do 50.000 zł wł. 1½% cła normalnego nie mniej niż 1.000 zł;
 poniżej 50.000 zł do 25.000 zł wł. 2% cła normalnego nie mniej niż 750 zł;
 poniżej 25.000 zł do 10.000 zł wł. 3% cła normalnego nie mniej niż 500 zł;
 poniżej 10.000 zł do 5.000 zł wł. 5% cła normalnego nie mniej niż 350 zł;
 poniżej 5.000 zł do 3.000 zł wł. 7% cła normalnego nie mniej niż 300 zł;
 poniżej 3.000 zł do 1.000 zł wł. 10% cła normalnego nie mniej niż 150 zł;
 poniżej 1.000 zł 15% cła normalnego nie mniej niż 50 zł.

5) Opłatę według powyższej tablicy uiszczą się od sumy przywozowego cła normalnego (autonomicznego), przypadającego od całego kontyngentu towarów, zwracanych z zagranicy po uszlachetnieniu a objętych pozwoleniem Ministerstwa Skarbu; w razie zaś niewykorzystania kontyngentu, od ilości towarów, faktycznie przywiezionych po uszlachetnieniu z zagranicy.

6) Przy odprawie poszczególnych partij towaru na poczet kontyngentu, przyznanego pozwoleniem, pobiera się opłatę według tablicy, przyjmując każdorazowo za podstawę do zastosowania procentowej normy wysokość cła, pobranego nie tylko od danej partii, lecz i od partij przywiezionych poprzednio. Ustalone w ten sposób opłaty należy każdorazowo zmniejszać o kwotę opłat poprzednio już pobranych za nadzór od towarów, sprowadzonych na poczet danego kontyngentu.

7) W poszczególnych wypadkach zarząd celny może zezwalać na zastosowanie dla czynnego obrotu uszlachetniającego opłaty według tablicy ustalonej dla biernego obrotu uszlachetniającego a to zamiast opłaty, przewidzianej w p. 1 działu b) § 2. W takim razie opłatę ustala się, biorąc za podstawę cło normalne (autonomiczne) od towarów sprowadzanych z zagranicy, z uwzględnieniem postanowień pp. 5 i 6.

8) Jeżeli tego wymagają ważne względy gospodarcze kraju, Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych wypadkach obniżać skalę procentową w powyższej tablicy oraz odpowiednio normy minimalne, przewidziane w tejże tablicy.

9) Przedsiębiorstwa, uiszczające opłatę specjalną za czynności w obrocie uszlachetniającym według tablicy, podanej w p. 4 dział b) § 2 (normalne lub ulgowe), wolne są od opłat za czynności dokonywane w tymże obrocie poza godzinami urzędowemi.

c) przy zastosowaniu ulg celnych

1) W rozumieniu niniejszego rozporządzenia za ulgi celne uważa się ulgi, udzielane za pozwoleniem Ministra Skarbu a uzależnione od użycia sprowadzanych z zagranicy towarów do tego lub innego celu, lub też od spełnienia pewnych warunków wogóle, wymagających wyznaczenia nadzoru celnego. Do ulg takich należą:

a) ulgi ustalane na mocy art. 7 lit. b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) i

b) stawki niższe lub zwolnienia od cła, przewidziane w taryfie celnej lub w umowach handlowych, — o ile są uzależnione od pozwolenia Ministra Skarbu oraz użycia towaru do tego lub innego celu lub od spełnienia pewnych warunków wogóle.

2) Przy udzielaniu ulg celnych pobiera się za czynności związane z nadzorem celnym, opłatę według skali procentowej tablicy ustalonej w p. 4 działu b) z możliwością zastosowania punktu 8, działu b) § 2.

3) Gdy według uznania zarządu celnego wystarcza przeprowadzenie kontroli jednorazowej, pobiera się za nadzór celny opłatę według tablicy ustalonej w p. 4 dział b), zmniejszając ją o 30%.

d) przy strzeżeniu, konwojowaniu lub odprawie celnej wogóle

1) Za strzeżenie, konwojowanie lub odprawę celną wogóle, dokonywane poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi, pobiera się opłatę specjalną za każdą godzinę pracy, licząc część godziny za całą.

Oplata za godzinę wynosi 2 zł jeżeli czynność odbywa się między 6 a 21 godziną i 3 zł jeżeli czynność odbywa się między 21 a 6 godziną.

W wypadkach gdy czynność ma być dokonana w innej miejscowości aniżeli ta, w której funkcjonariusz celny pełni służbę — czas pracy liczy się z chwilą odjazdu funkcjonariusza do tej miejscowości.

W wypadkach gdy czynność ma być dokonana w tej samej miejscowości, w której funkcjonariusz celny pełni służbę, — czas pracy liczy się z chwilą przybycia funkcjonariusza na miejsce, gdzie czynność ma być dokonana.

2) Do kwoty, przypadającej według poprzedniego punktu (1), dolicza się koszty przejazdu funkcjonariuszów celnych, delegowanych do dokonania czynności urzędowej, ustalane na podstawie każdorazownie obowiązujących rozporządzeń o należnościach za podróże służbowe i delegacje funkcjonariuszów państwowych.

3) Do czynności, opłacanych według p. 1 i 2, należą czynności związane z nadzorem, poza obrębem miejsca urzędowego lub poza godzinami urzędowemi, dokonywanym nad skazaniem tłuszczów, przetapianiem lub połamaniem starych materiałów żelaznych i aluminiowych, szarpaniem szmat, pocięciem lub podziurkowaniem papieru i t. p. zmianą stanu towaru, dozwoloną ogólnemi rozporządzeniami celnymi a w tem taryfą celną, jak też każdorazowo przez władzę celną. Jeżeli jednak czynności powyższe wymagają stałego nadzoru, pobiera się opłatę, przewidzianą w § 2 działu a) p. 1, z uwzględnieniem p. 3 tegoż działu.

4) Za dokonywanie odprawy poza godzinami urzędowemi podróży i ich bagaży nie pobiera się opłaty specjalnej.

§ 3. Opłaty za czynności, związane z nadzorem nad wolnemi składami celnymi, przewidziane w p. 1 i 2 działu a) § 2 oraz za czynności związane z obrotem uszlachetniającym czynnym, przewidziane w p. 1 dział b) § 2, pobierają urzędy celne, których funkcjonariusze te czynności wykonywają.

Wszystkie inne opłaty, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, pobierają urzędy celne, dokonywające odprawy celnej względnie urzędy, którym pobranie opłat polecono.

Pobrane opłaty zarachowuje urząd celny na właściwy dział i paragraf budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu. Wydatki związane z dokonaniem czynności, przewidzianych w § 1 niniejszego rozporządzenia, pokrywa urząd celny z odpowiedniego działu i paragrafu budżetu rozchodowego Ministerstwa Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r. Opłata specjalna za czynności związane z nadzorem celnym nad towarami, przewożonemi przez granicę w obrocie uszlachetniającym oraz przy zastosowaniu ulg celnych na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu, wydanych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będzie pobierana według przepisów dotychczasowych.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*